ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 11 décembre 1968, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "du ... modifiant l'arrêté royal du 8 avril 1954 portant règlement général sur la police de la circulation routière", a donné le 29 janvier 1969 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 11e december 1968 door de Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "van ... tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1954 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer", heeft de 29e januari 1969 het volgend advies gegeven :

Le Conseil d'Etat a été saisi le 22 mars 1968 d'un projet d'arrêté royal ayant pour objet d'imposer à tout conducteur d'un véhicule automobile "stationné habituellement en Belgique", l'obligation d'être porteur d'un carnet de constat contradictoire d'accident, et l'obligation, en cas d'accident n'ayant provoqué que des dommages matériels,"d'en relever les circonstances objectives en remplissant selon les instructions qui y figurent, une formule extraite du carnet de constat précité".

Selon les explications du Gouvernement, ce projet se justifiait par référence à l'exposé des motifs d'un projet de loi complétant l'article 8 du Code d'instruction criminelle, selon lequel l'instauration du carnet de constat contradictoire d'accident tendait, d'une part, à libérer de tâches mineures les autorités de police et de gendarmerie et, d'autre part, à assurer un plus prompt règlement des sinistres tout en diminuant les frais administratifs des assureurs et en freinant l'augmentation des primes d'assurance.

Dans son avis du 1er avril 1968, le Conseil d'Etat a estimé que le texte du projet, établi en vue de la réalisation des buts indiqués, ne trouvait de fondement ni dans la loi sur la police de la circulation routière,ni dans la loi relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Le projet dont le Conseil d'Etat est actuellement saisi est identique au projet antérieur, sauf en ce qu'il est motivé et en ce qu'il se fonde sur la considération "qu'il s'indique du point de vue de la police de la circulation routière, de prendre des mesures en vue d'éviter, autant que possible, en cas d'accident, toute immobilisation prolongée des véhicules sur la chaussée, susceptible de provoquer des encombrements dans la circulation".

.../...

Si la mesure en projet, ainsi motivée, n'est pas manifestement étrangère à la police de la circulation routière, l'appréciation de son caractère adéquat pour réaliser le but qu'elle poursuit et celle de son opportunité appartiennent en ordre principal au Ministre des Communications, dont cette matière relève ainsi qu'en témoigne le fait que ce Ministre a seul contresigné l'arrêté royal portant règlement général sur la police de la circulation routière, que le projet tend à modifier.

Pour assurer le respect de la répartition des attributions ministérielles, il convient qu'un arrêté qui ressort à la compétence d'un Ministre soit proposé et contresigné par lui.

En conséquence, le projet, qui n'est proposé que par le Ministre de la Justice et ne prévoit que le contreseing de celui-ci, n'est pas en état d'être examiné par le Conseil d'Etat.

De Raad van State werd op 22 maart 1968 om advies verzocht over een koninklijk besluit dat "ieder bestuurder van een motorvoertuig dat gewoonlijk in België is gestald" de verplichting oplegt in het bezit te zijn van een boekje voor vaststelling op tegenspraak van ongevallen en, als het gaat om een ongeval met alleen stoffelijke schade, "de objectieve omstandigheden ervan op te tekenen op een formulier uit het bovenbedoelde boekje en volgens de aanwijzingen die daarop voorkomen".

Volgens de uitleg van de Regering kon dat ontwerp worden verantwoord onder verwijzing naar de memorie van toelichting bij een ontwerp van wet tot aanvulling van artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering, volgens welke memorie het invoeren van een boekje voor vaststelling op tegenspraak van ongevallen eensdeels tot doel had politie en Rijkswacht van de kleinere taken te ontheffen, anderdeels tot een snellere afwikkeling van de schadegevallen te komen, waardoor tevens de administratiekosten van de verzekeraars gedrukt en de stijging van de verzekeringspremies afgeremd zouden worden.

In zijn advies van 1 april 1968 heeft de Raad van State geoordeeld dat voor de tekst van het ontwerp, opgemaakt om bepaalde doelstellingen te verwezenlijken, rechtsgrond kon worden gevonden noch in de wet op de politie over het wegverkeer, noch in de wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

Het thans aan de Raad van State voorgelegde ontwerp is hetzelfde als het vroegere, behalve dat het met redenen omkleed is en uitgaat op de overweging "dat uit een oogpunt van verkeerspolitie maatregelen noodzakelijk zijn om zoveel mogelijk te voorkomen dat bij ongevallen voertuigen door langdurig stilstaan op de rijbaan verkeersopstoppingen veroorzaken".

Is de aldus gemotiveerde ontworpen maatregel niet klaarblijkelijk vreemd aan de politie op het wegverkeer, toch moet over zijn dienstigheid tot het beoogde doel en over zijn nut in hoofdzaak worden geoordeeld door de Minister van Verkeerswezen, onder wie die zaken ressorteren, aangezien alleen hij het koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, tot wijziging waarvan het ontwerp strekt, heeft medeondertekend.

Wil de verdeling van de ministeriële bevoegdheden in acht worden genomen, dan moet een besluit dat tot de bevoegdheid van een Minister behoort, ook door hem voorgesteld en medeondertekend worden.

Bijgevolg is het ontwerp, dat alleen door de Minister van Justitie wordt voorgedragen en alleen door hem medeondertekend zou worden,niet in staat om door de Raad van State te worden onderzocht.

La chambre était composée de — De kamer was samengesteld uit

Messieurs : de Heren :	G.VAN BUNNEN,	conseiller d'Etat, staatsraad,	président, voorzitter,
	J.MASQUELIN,	conseillers d'Etat,	
Madame ; Mevrouw :	G.CISELET,	staatsraden,	
Messieurs ; de Heren :	P.DE VISSCHER,	assesseurs de la section de législation,	
	G.ARONSTEIN,	bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	G.DE LEUZE,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.G.VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M.J.COOLEN, substitut de l'auditeur général.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.G.VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H.J.COOLEN, substituut-auditeur-generaal.

LE GREFFIER — DE GRIFFIER, — LE PRESIDENT — DE VOORZITTER,

(s.) G.DE LEUZE. — (s.) G.VAN BUNNEN.